Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26271
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Quia sicut ęternas naturę nrę corp accepit. ita agnoscendu
est natiuitā corpis nri ęternitatis assummere posse uir-
tutem. Hq quia sumū in fide ista bonū ē. a discipulis
requirit. quē se homines ēe dicerent. Et adiecit ho-
minis filium. Hoc enim confessionis tenenda ra-
tio ē. ut sicut di filiū. ita & filium hominis memi
nerim. qa alterum sine altero nihil spei habet
ad salutē. Et dris itaq; quę diuersis de eo erant homi
num opinionib. quid de se ipi sentiant requirit.
Petrus respondit. Tues xpe filius di uiui. Si petrus con
ditionē ꝓpositionis expendebat. dns enim dixerat.
quē me ēe homines dicunt. filiū hominis. Et ce
te filium hominis. contēplatio corpis preferebat.
Si addendo quē me ēe dicūt. significauit pter id
qd in se uidebat ēe aliud sentiendū. Erat enim fili
hominis. Qd g de se opandi uidtiū desiderabat.
n illud arbitram qd se ofessus ē. si occultū erat de
quo querebat. in qd se credentiū fides debebat ex
tendere. & dignū plane ofessio petri primū con
secuta est. quia di filiū in homine uidisset. Beat
hic est ultra humanos oculos ad intendisse. ui
disse laudat est. n id qd ex carne sanguine erat
contuens. si di filiū celestis pat reuelatione con
spiciens. dignq; iudicat. qui qd in xpo di eet p
m agnosceret. O in nuncupatione noui nominis
felix ecle fundamentū. dignaq; edificatione illi
petra quę infernas leges & tartari portas. omnia
mortis claustra dissoluerit. O beat celi ianitor